

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Κ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΕΠΙ ΤΗΙ Α΄ ΕΠΕΤΕΙΩΙ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σιών ἡ Ἀγία, ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, πανηγυρίζει εὐφροσύνως σήμερον. Ἡ ἐν αὐτῇ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης, ὁ κλῆρος καί τό πλήρωμα Αὐτῆς ἐν χαρᾷ, ἀγαλλιᾷ καί εὐγνωμοσύνη Δοξολογίαν ἀνέπεμψαν τῷ παναγάθῳ Θεῷ εἰς τό σέμνωμα τῆς πίστεως ἡμῶν, τόν πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς πρό ἔτους Ἐνθρονίσεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος μετὰ τήν ὁμόφωνον κανονικὴν ἐκλογὴν Αὐτῆς εἰς τόν ἔνδοξον καί τετιμημένον θρόνον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Τό γεγονός τοῦτο, ὡς συνέχον καί διασφαλίζον τήν ὑγιᾶ λειτουργίαν, τήν εἰρήνην, τήν εὐστάθειαν καί τήν ἐνότητα τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀξίως συγκαταλέγεται καί προβάλλεται μεταξύ τῶν ἑορτῶν αὐτῆς.

Τήν δοξολογικὴν τελετὴν ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ γεγονότι τούτῳ περαίνοντες νῦν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ τοῦ θρόνου, προσάπτομεν αὐτῇ προσφωνήσεις καί εὐχάς Ὑμῖν τῷ Πατρί καί Πατριάρχῃ ἡμῶν οὐχ ἥττον μετὰ μνείας τῶν ἀξιομνημονεύτων πεπραγμένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀναλήψεως τῶν Πατριαρχικῶν Ὑμῶν καθηκόντων. Μέ γνώμονα τήν ἀρχὴν ὅτι οἱ λόγοι ὀφείλουν νά εἶναι ἀντικατοπτρίσεις τῆς πραγματικότητος, δυνάμεθα μετριοπαθῶς νά εἴπωμεν ὅτι κατὰ τό ἔτος τοῦτο τῆς Πατριαρχίας Ὑμῶν ἡ Ἀδελφότης καί τό Πατριαρχεῖον ἐλειτουργήσαν συμφώνως τῇ μοναχικῇ καί ἐκκλησιαστικῇ τάξει καί παραδόσει, τῇ Ὑμετέρᾳ πεποιθήσει, καθοδηγήσει καί διοικήσει. Ὑμεῖς ἐπανεφέρατε εἰς τήν κανονικὴν αὐτοῦ λειτουργίαν τόν συνοδικόν θεσμόν, οὐχί κατεξουσιάζοντες αὐτοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαττοῦντες ἑαυτόν, ἵνα ἐνισχύσητε τοῦτον. Αἱ θύραι τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου παρέμειναν ἀνοικταί πᾶσι τοῖς προσερχομένοις, ἐπισήμοις καί ἀσήμοις, πτωχοῖς καί ἐνδεέσι. Ἡ Ὑμετέρᾳ Μακαριότης ἐξῆλθεν εἰς ποιμαντικὰς ἐπισκέψεις μετὰ συνοδείας ἀρχιερέων εἰς πλείστας ἀκριτικὰς περιοχὰς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου. Εἰς κώμας τῆς Πτολεμαΐδος εὐθύς ἀμέσως, ὡς αὗται ἐπλήγησαν ἐκ τῆς Λιβανο-Ἰσραηλινῆς συρράξεως. Εἰς τὰς ἀκριτικὰς περιοχὰς τῆς Νεαπόλεως, Τουμπάς, Ζαμπάπδε καί Μπουρκίν. Εἰς Τουλκάρεμ εὐθύς ἀμέσως, ὡς ἐκὰν ἡ Ἐκκλησία τῆς ἐκεῖ Ὀρθοδόξου Κοινότητος ἡμῶν. Εἰς Ἰορδανίαν ὡσαύτως, ἐν Ἀμμάν, ἐν Φχές, ἐν Χούσουν, ἐν Ἰρμπετ, ἐν Μαδηβᾶ. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις ταύτας ἐλειτουργήσατε, ἐκηρύξατε θεολογικῶς καί ἀγιοπατερικῶς, διενείματε τό Κυριακόν φυλλάδιον «Φῶς Χριστοῦ- Νούρ - Ἰλ- Μασίχ», ἠκροάσθητε μετ' εὐαισθησίας τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ καί ἐπροτεínaτε λύσεις εἰς προβλήματα. Ἐβοηθήσατε οἰκονομικῶς φοιτηταῖς, μαθηταῖς, πτωχοῖς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἄλλας Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, ἐκαλλιεργήσατε σχέσεις ἀγαθὰς, προωθούσας τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα μετ' αὐτῶν. Ἦδη ἐπετελέσατε τήν πρώτην εἰρηνικὴν Ὑμῶν ἐπίσκεψιν εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ἐν ᾗ ἀνενεώθησαν καί ἐδραιώθησαν ἐπὶ τῶν στερεῶν παραδοσιακῶν κανονικῶν βάσεων αἱ σχέσεις καί ἡ συνεργασία τῶν δύο πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων. Ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης μετέσχε

μετά συνοδείας ἀρχιερέων τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου συγκληθείσης Διηρυμένης Συνόδου, λαβούσης ἀπόφασιν ἐπιλύσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, δρομολογήσασαν τὴν πρόσφατον ἐκλογὴν νέου αὐτῆς Ἀρχιεπισκόπου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπεσκέφθητε τὸ ΠΣΕ, ἐν ᾧ ἐπαναπροσδιωρίσατε καὶ ἀνεβαθμίσατε τὴν θέσιν τοῦ Πατριαρχείου μετ' αὐτοῦ.

Τῇ καθοδηγήσει Ὑμῶν ἐπετεύχθη πρόοδος εἰς τὸν τομέα τῶν Οἰκονομικῶν, οὐχὶ φυσικῶς διὰ τὸν ἐμπλουτισμὸν ἀλλὰ διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ συντήρησιν τοῦ Πατριαρχείου. Διὰ τῆς ἐργασίας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐξαρχίας τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καὶ τῆς χρηστῆς καὶ διαφανοῦς διαχειρίσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ περιουσία τοῦ Πατριαρχείου κατοχυροῦται ὁσημέραι, ἀφ' ἑτέρου δέ οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες, ὁ ἔγγαμος κληρὸς καὶ οἱ διδάσκαλοι λαμβάνουν ἐγκαίρως καὶ ἄνευ καθυστερήσεως τὴν μηνιαίαν αὐτῶν εὐλογίαν ἢ μισθοδοσίαν παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ τραπεζικοὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ λογαριασμοὶ τοῦ Πατριαρχείου κρατοῦνται κεκλεισμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι. Διὰ συναφθέντος πρὸ ἔτους δανείου ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, δι' ἀξιοποιήσεως διασωθείσης δωρεᾶς καὶ διὰ προσφάτου ἰσχυρᾶς οἰκονομικῆς ἐπιχορηγήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐξωφλήθη τὸ εἰς 9.000.000\$ ἀνελθὸν χρέος τοῦ Πατριαρχείου ἐκ τῆς συμφωνίας τοῦ Ἀμποῦ-Τόρ καὶ ἀπετράπη ὁ κίνδυνος κατασχέσεως τῆς περιουσίας ἡμῶν ἐκεῖ καὶ ἀλλαχοῦ.

Διὰ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἀκολούθως τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ὑπουργὸν καὶ τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐξωτερικῶν ἐδραιώθησαν αἱ σχέσεις ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι ἀνέκαθεν ὑπῆρχον μεταξὺ Πατριαρχείου καὶ Ἑλλάδος ὡς διαδόχου τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας προστάτιδος τῶν Ἀγίων Τόπων. Ἐν ἀμοιβαιότητι πρὸς τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ Πατριαρχεῖον ἀνταποκρινόμενος, Ὑμεῖς Μακαριώτατε, κατωχυρώσατε διὰ συνοδικῆς ἀποφάσεως τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Βενεδίκτου πράξεως ἐκχωρήσεως τεμαχίου γῆς ἐκτάσεως πέντε στρεμμάτων τοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῷ ξενοδοχείῳ Κίνγκ Ντέιβιντ πρὸς ἀνέγερσιν Ἑλληνικοῦ Προξενείου.

Αἱ σχέσεις τοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν μέ τας ἄλλας Χριστιανικὰς Κοινότητας τῆς Ἀγίας Γῆς ἐπανῆλθον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος ρυθμιζομένην κατάστασιν αὐτῶν. Ἀπόδειξις ἡ διὰ τῆς Ὑμετέρας πρωτοβουλίας ἐπικρατήσασα λύσις εἰς τὸ δημιουργηθέν, ὡς μὴ ὠφελε, πρόβλημα τῆς κλειδὸς τῆς Βασιλικῆς τῆς Βηθλεέμ, ἀποτελοῦσα προηγούμενον καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἄλλων προσκυνηματικῶν προβλημάτων.

Ταῦτα ἐπιτελεσθέντα ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος συμπαραστατουμένης καὶ βοηθουμένης ὑπὸ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, μαρτυροῦν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον βαίνει τὴν ἀνοδικὴν αὐτοῦ πορείαν, διαδραματίζον τὸν θρησκευτικόν, κοινωνικόν, πολιτιστικόν, συμφιλιωτικόν καὶ εἰρηνευτικόν ρόλον, τὸν ὁποῖον διεδραμάτιζε διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ τῆς Ἀγίας Γῆς. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ κῦρος καὶ ἡ ἀξιοπιστία αὐτοῦ ὁσημέραι ἀποκαθίστανται. Ταῦτα ἀναφέρομεν οὐχὶ βεβαίως ὑπερηφανευόμενοι, γέγραπται γάρ ὅτι, « ὅταν ποιήσητε πάντα τά

διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν» (Λουκ. 16, 10). Ταῦτα ἡμεῖς ποιοῦντες, προσάπτομεν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις εἶναι κεκλημένη νά δίδῃ μαρτυρίαν περί τῆς ἐν αὐτῇ πίστεως καί ἐλπίδος ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, ἵνα μή κλονίζεται ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν ἀνθρώπων πρὸς αὐτήν καί μωμῇται ἡ πίστις ἡμῶν. Ταῦτα ποιήσαντες, γνωρίζομεν ὅτι ἔχομεν νά ἐπιτελέσωμεν πολλά εἰσέτι καί ὅτι πολλή ἀφ' ἡμῶν ἡ ὁδός.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ὅμως τῆς ὁδοῦ ταύτης, Μακαριώτατε, ἔχομεν εἰσέλθει ἀνεπιστρεπτί ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καί ὀξυδερκῇ ποιμαντικὴν Ὑμῶν καθοδήγησιν. Δεσμευμένοι συνειδητῶς, συμπορευθώμεθα μεθ' Ὑμῶν ἀταλαντεύτως ἄχρι τέλους, ἀγωνιζόμενοι ἕκαστος ἡμῶν τὸν ἑαυτοῦ προσωπικὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως ἄνευ τοῦ ὁποίου καί ὁ ἁγιοταφитικός καθίσταται ἀναποτελεσματικός καί βαθύνοντες τὰς πνευματικὰς ἡμῶν ρίζας εἰς τὰ ζωοποιούς πηγὰς τῆς εὐαγγελικῆς καί πατερικῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως, ἵνα «φέρωμεν καρπὸν πολύν» (Ἰω. 15, 5).

Ταῦτα, Μακαριώτατε, «πόρρω θωπείας δουλοπρεποῦς», ἵνα κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον εἶπω, πεποιθότως ἀναγράφων Ὑμῖν, ὑψῶ τό ποτήριον, εὐχόμενος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος, ὅπως ὑγιαίνητε ἐπὶ ἔτη πλεῖστα, χαίροντες καί εὐτυχοῦντες βλέποντες τὴν Ἀδελφότητα καί τό ποίμνιον ἐν ἐνότητι καί συνεργασίᾳ ἐπιτελοῦντας τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν, ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.